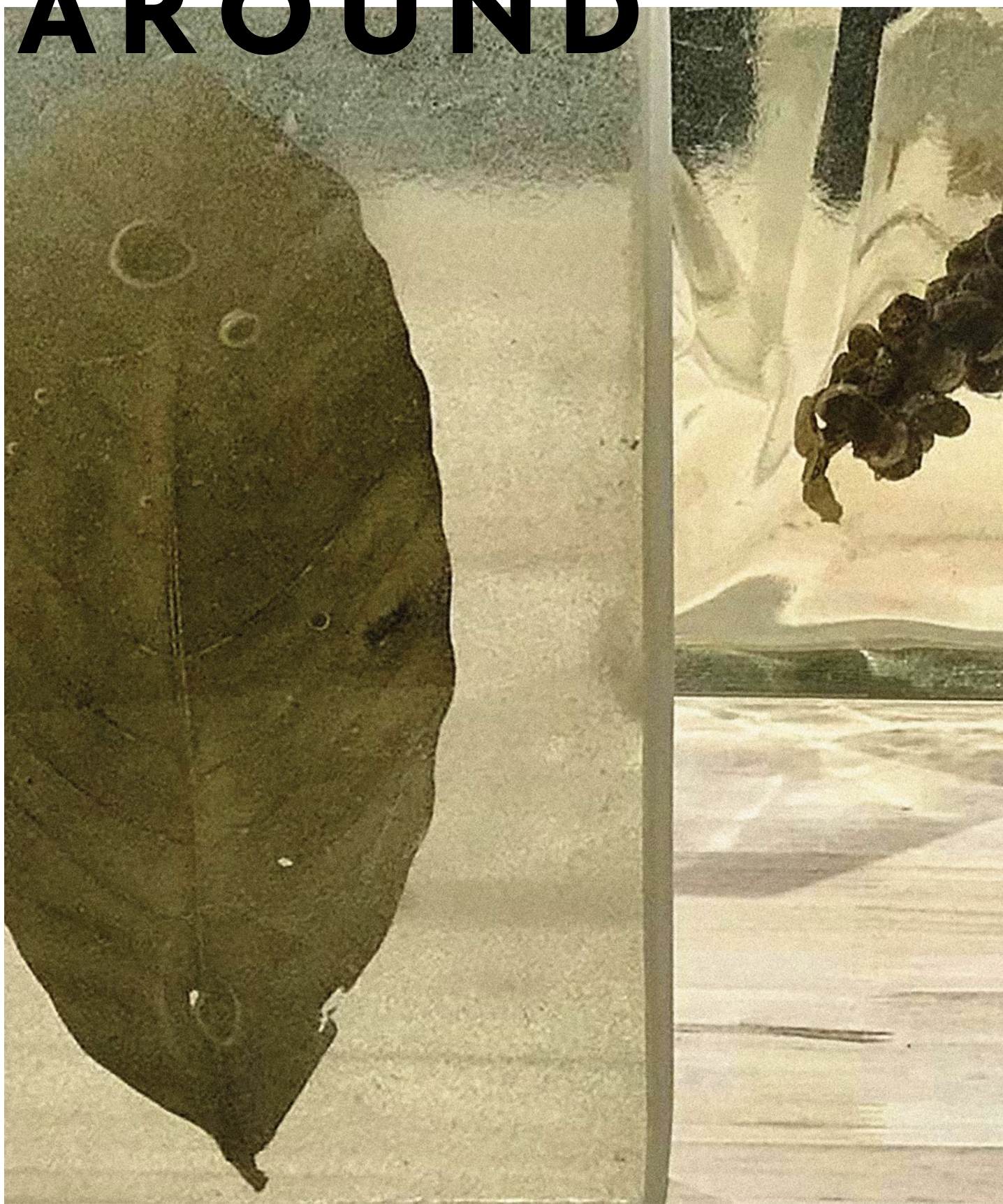

UOB ART AROUND

the art &
life journal

ISSUE 09 | JULY 2021

EDITOR NOTE

Art Ecosystem

เมื่อไม่นานมานี้ โลกได้ทำความรู้จักกับการซื้อขายงานศิลปะดิจิทัลผ่านทางคริปโตอาร์ตในรูปแบบเหรียญที่ไม่สามารถทดแทนได้ หรือ NFT เป็นครั้งแรก ซึ่งนับเป็นการเปิดให้คนรักศิลปะสามารถเข้าถึงและเป็นเจ้าของชิ้นงานที่ชื่นชอบได้โดยไม่ต้องผ่านคนกลาง แต่การเป็นผู้สนับสนุนศิลปะโดยตรงเช่นนี้ไม่ได้เพิ่งเกิดขึ้นในโลกยุคใหม่ ทว่าในอดีต ศิลปินชื่อดังหลายคนต่างก็มีผู้อุปถัมภ์ที่ร่ำรวยและหลงใหลในงานศิลป์ เช่น ตระกูลเมดิชีในยุโรปที่ให้การอุปถัมภ์ศิลปินสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาจนรุ่งเรืองถึงขีดสุดครั้งหนึ่งในหน้าประวัติศาสตร์

อย่างไรก็ดี การที่ศิลปินคนหนึ่งๆ จะสร้างสรรค์ผลงานศิลปะจนประสบความสำเร็จและได้รับการยอมรับจากสาธารณชนได้นั้น ไม่ได้มีเพียงแค่ผลงานหรือผู้สนับสนุนที่จำเป็น หากต้องอาศัยความช่วยเหลือและความร่วมมือจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นภัณฑารักษ์ (Curator) ผู้เป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างศิลปินและสังคม พื้นที่จัดแสดงศิลปะ (Art Space) ที่ได้ถูกขยายขอบเขตมากขึ้นจากพื้นที่ออฟไลน์ เช่น แกลเลอรี หอศิลป์ หรือพิพิธภัณฑ์ มาสู่แพลตฟอร์มออนไลน์ที่ไร้ข้อจำกัดในการเข้าถึง นักสะสม (Collector) หรือผู้ที่สนับสนุนหรืออุปถัมภ์ (Supporter) ที่ส่งความช่วยเหลือไปยังนิเวศของศิลปะ ทั้งในรูปแบบของการประมูลงาน และการสนับสนุนกระบวนการทำงานของศิลปิน นอกจากนี้ ยังมีความช่วยเหลือจากแหล่งบ่มเพาะศิลปินรุ่นใหม่หรือสถาบันการศึกษาด้านศิลปะที่ช่วยเสริมศักยภาพของศิลปินคนรุ่นใหม่ให้เข้าสู่วงการด้วยความเป็นมืออาชีพ แม้กระทั่งแหล่งวัตถุดิบและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ซึ่งต้องการนวัตกรรมสมัยใหม่เข้าช่วย และที่ขาดไปไม่ได้เลยก็คือผู้ชม (Audience) หรือผู้ที่เสพงานศิลปะในระดับต่างๆ นั่นเอง

ตลอดระยะเวลา 4 ทศวรรษที่ทางธนาคารยูโอบีมุ่งมั่นส่งเสริมแวดวงศิลปะ โดยมีการประกวดจิตรกรรมยูโอบี หรือ UOB Painting of the Year เป็นโครงการหลักที่มีเป้าหมายเพื่อเฟ้นหาศิลปินที่มีพรสวรรค์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในเส้นทางศิลปินอาชีพ เพื่อต่อยอดไปเป็นศิลปินในระดับอาเซียน โดยในประเทศไทยถือเป็นปีที่ 12 และได้มีการเปิดรับผลงานสำหรับการประกวดจิตรกรรมยูโอบี ประจำปี 2564 แล้วทั้งหมดนี้ก็เพื่อสนับสนุนศิลปิน ตลอดจนสร้างนิเวศทางศิลปะที่ยั่งยืนและเอื้อต่อการพัฒนาอย่างรอบด้านต่อไป

COVER

Monolith Souvenir, 2019

โดย เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล

04 Art in 360°

06 UOB and Art

08 The Gallery

10 Cover Story

14 Art Mart

16 Curator

18 Voyage

20 What's On

22 Art Track

ผู้จัดทำ:

ฝ่ายบริหารสื่อสารและภาพลักษณ์องค์กร
ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน)

ติดต่อ:

ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่
เลขที่ 191 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0 2343 4964
poy@uob.co.th
www.UOB.co.th/UOBandArt

“

ความไม่งามของศิลปะเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง
เพราะมันจะรบกวน สร้างความขุ่นเคืองในใจ
แล้วกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหว
เพื่อเปลี่ยนแปลง ”

Anthropocene

Taipei Biennial 2018

โดย เรืองศักดิ์ อนุวัตรวิมล

ศิลปะ...พลังสร้างคุณค่า ส่งต่อเพื่อสังคม

ศิลปะคือความงดงามที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ นำมาซึ่งพลังบวก และความหวัง ซึ่งมีอิทธิพลต่อจิตใจ เต็มเต็มจินตนาการ สร้างแรงบันดาลใจ ช่วยเชื่อมโยงผู้คนให้เข้าใจกันและมีความเข้าใจกันผ่านงานศิลปะในรูปแบบต่างๆ อีกทั้งยังช่วยสร้าง “ความรับผิดชอบต่อสังคม” ในมิติที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นมิติด้านสิ่งแวดล้อม ชุมชน เศรษฐกิจ สังคม หรือ แม้แต่การพัฒนาคนุญ ซึ่งเป็นการส่งต่อคุณค่าสู่สังคม

ศิลปะคืออีกหนึ่งเครื่องมือหนึ่งในฐานะสื่อกลางที่ช่วยส่งเสริมและผลักดันภาพรวมของสังคม สะท้อนมุมมองในหลายแง่มุม แต่ศิลปะกับความรับผิดชอบต่อสังคมทำงานร่วมกันอย่างไร?

Art & Environment ศิลปะกับสิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันศิลปะหรือการออกแบบสะท้อนความยั่งยืน มักเป็นแนวทางปฏิบัติที่ศิลปินหลายคนยึดถือในกระบวนการคิดและสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ ศิลปินหลายคนคิดค้นวิธีการทำงานที่ส่งผลกระทบต่อโลกน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น การใช้วัสดุที่พบได้ในธรรมชาติ หรือใช้กระบวนการรีไซเคิล ขณะที่บางคนก็ใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้โลกรับรู้และตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม

Environmental Art หรือ Land Art เป็นหนึ่งในตัวอย่างของการเคลื่อนไหวทางศิลปะที่สื่อสารถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมผ่านทั้งวัสดุที่ใช้และกระบวนการทำงานที่ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม หนึ่งในตัวอย่าง Land Art ที่มีชื่อเสียงที่สุด คือ “Spiral Jetty” (1970) โดย Robert Smithson ประติมากรรมขนาดมหึมาในทะเลทรายยูทาห์ สร้างจากหินบะซอลต์ 5,000 ตัน ที่ Great Salt Lake มีลักษณะเป็นรูปเกลียวอันได้แรงบันดาลใจมาจากภูมิทัศน์ที่เชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

Spiral Jetty โดย Robert Smithson

A Child's World in the Days of Adults โดย ณรงค์ยศ ทองอยู่

ส่วนศิลปินไทยอย่าง ณรงค์ยศ ทองอยู่ ได้สร้างผลงาน “A Child's World in the Days of Adults” (2019) ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากความผูกพันกับวิถีชีวิตวัยเด็กที่อาศัยอยู่ในแถบชนบทริมทะเล ณ หาดสทิงพระ จังหวัดสงขลา เขาจึงได้นำเอาเศษวัสดุที่คลื่นซัดมาเกยตื้นเป็นวัสดุเพื่อร้อยเรียงขึ้นเป็นเรื่องราวความผูกพันกับทะเล และยังเป็นการสะท้อนแง่คิดจากสิ่งของที่ถูกทิ้ง ก่อนนำมาประกอบสร้างและให้ความหมายใหม่เป็นผลงานศิลปะอันน่าสนใจ

Art & Community ศิลปะกับชุมชน

ศิลปะไม่ได้มีคุณค่าแค่ความงามเท่านั้น แต่ยังถูกใช้เป็นเครื่องมือในกระบวนการพัฒนาชุมชน Community Art หรือศิลปะชุมชน คือศิลปะที่มีพื้นฐานมาจากการสร้างสรรค์

งานศิลปะในชุมชน เพื่อทำหน้าที่เป็นสื่อกลางก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ และมีส่วนช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในชุมชน โดยเปิดให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมกับการคิด ตั้งแต่การสร้างสรรค์ พัฒนาผลงาน ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในหลากหลายรูปแบบ ปัจจุบันศิลปะชุมชนยังได้ถูกนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งหรือใช้เชื่อมโยงกับงานศิลปะสาธารณะ (Public Art) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสารและสร้างประโยชน์ในการเข้าถึงของสาธารณชน กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมทางสังคม เช่น การระดมทุนสาธารณะ เป็นต้น

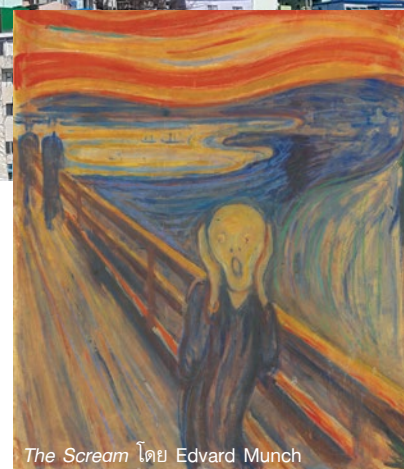
Niki de Saint Phalle เป็นจิตรกรและประติมากรชาวฝรั่งเศส-อเมริกัน ที่ได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางว่าเป็นหนึ่งในศิลปินที่เป็นนักเคลื่อนไหวทางสังคม เธอมุ่งมั่นที่จะรณรงค์ต่อต้านการแบ่งแยกทางเชื้อชาติ ความอยุติธรรมทางสังคมและสิทธิสตรี

Nana Dansante (Jaune) โดย Niki de Saint Phalle

Busan Gamcheon Culture Village

The Scream โดย Edvard Munch

โดยผลงานที่สร้างชื่อคือซีรีส์ประติมากรรม “Nanas” (1964–1973) ประติมากรรมรูปผู้หญิงขนาดใหญ่ที่มีสีสันสดใส เปรียบเสมือนเทพธิดาแห่งชัยชนะ และเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นแม่และความเป็นผู้หญิง

Art & Economy ศิลปะกับเศรษฐกิจ

หลายประเทศทั่วโลกยกให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นสินทรัพย์สำคัญทางเศรษฐกิจ เพราะสามารถดึงดูดเม็ดเงินมหาศาลให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมไปถึงช่วยสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นในแต่ละชุมชน ทั้งในรูปแบบของงานเทศกาลศิลปะในระดับประเทศและระดับนานาชาติ อาทิ Art Basel, Venice Biennale, Singapore Art Week หรือ Bangkok Art Biennale ที่ปลุกกระแสอุตสาหกรรมงานศิลป์ให้คึกคัก ช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้เติบโต และยังต่อยอดให้คนทำงานในวงการศิลปะ ได้มีโอกาสก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการได้อีกด้วย

ศิลปะได้เปลี่ยนเมืองธรรมดาให้กลายเป็นเมืองแห่งศิลปวัฒนธรรมที่สร้างรายได้ให้คนในชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม เช่น หมู่บ้านวัฒนธรรมคัมซอน (Busan Gamcheon Culture Village) ที่เมืองปูซาน ซึ่งเป็นสถานที่ที่เก็บรักษาและดำรงไว้ซึ่งประวัติศาสตร์ความเป็นมา และประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของเกาหลีใต้ ที่หมู่บ้านแห่งนี้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามเต็มไปด้วยสีสันจนได้รับฉายาว่าเป็น “มาชูปิกชูแห่งปูซาน” ในปี 2015 ศิลปินท้องถิ่นและชาวบ้านได้

รวมตัวกันในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมฝาผนังและผลงานประติมากรรมต่างๆ เพื่อฟื้นฟูคุณค่าทางประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์เฉพาะของหมู่บ้านผ่านการจัดทำโครงการศิลปะหมู่บ้าน (Village Art Project) ที่มีแนวคิดพื้นฐาน 3 ประการ คือ ชาวบ้านอาศัยอยู่ในเมืองที่ดี นักท่องเที่ยวที่เป็นมิตรมาเยือน และเป็นหมู่บ้านที่ยั่งยืนอยู่ได้ด้วยตัวเอง โครงการดังกล่าวกลายเป็นก้าวสำคัญที่ทำให้สถานที่แห่งนี้กลายเป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยม และดึงดูดนักท่องเที่ยวมากกว่า 1.4 ล้านคนในแต่ละปี สร้างให้เศรษฐกิจแวดล้อมได้รับประโยชน์ เช่น พิพิธภัณฑ์ขนาดเล็ก ร้านศิลปะ ร้านขายของที่ระลึก คาเฟ่ ร้านกาแฟ ร้านอาหาร ฯลฯ

Art & Human Development ศิลปะกับการพัฒนามนุษย์

ศิลปะในอีกแง่มุมหนึ่งก็คือการพัฒนา มนุษย์ เพราะผู้คนถือเป็นทรัพยากรสำคัญ ในการขับเคลื่อนสังคม ศิลปะกับการพัฒนา มนุษย์จึงมักจะเชื่อมโยงกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ สุขภาวะทางจิต เช่น การสร้างให้เกิดความสุข ความพึงพอใจในชีวิต การมีคุณภาพชีวิตที่ดี การจัดการกับความรู้สึกของตนเอง ดังนั้น ศิลปะจึงถูกนำมาใช้ในการ “บำบัด” “เยียวยา” และ “พัฒนา” สุขภาวะทางใจของเราได้เป็นอย่างดี

ศิลปินที่โด่งดังจำนวนมากได้เลือกวิถีการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้ศิลปะบำบัด ด้วยการสร้างผลงานศิลปะที่เป็นเสมือน “ยาวิเศษ” ซึ่งไม่ได้สร้างแค่ความรื่นรมย์ทางสายตา แต่ยังมอบความสงบ ช่วยให้ตัวตน และผู้คนได้ค้นหาและเปิดรับกับสภาวะอารมณ์ ของตัวเอง เพื่อดูแลจัดการความเครียด ความเศร้า หรือความวิตกกังวล ให้ได้มีสุข ภาวะทางใจที่ดีและมีความเป็นอยู่ที่ดีด้วย

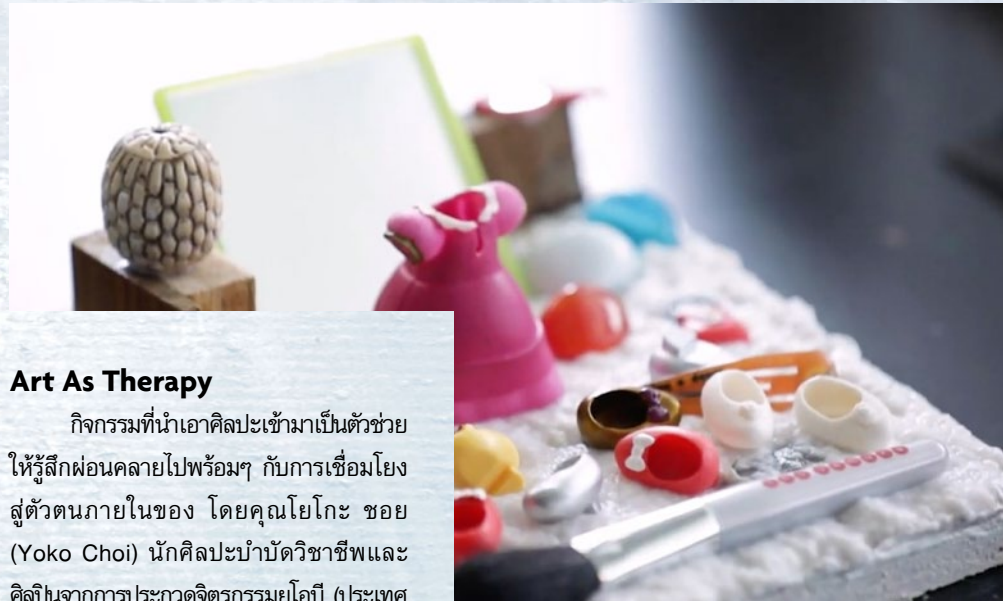
Edvard Munch เป็นศิลปินเจ้าของ ผลงานที่เป็นรู้จักกันอย่างดีจากผลงาน “The Scream” (1893) ที่สะท้อนถึงตัวตน ภายในของเขาซึ่งต้องต่อสู้กับภาวะซึมเศร้า ตลอดชีวิต ว่ากันว่างานศิลปะช่วยให้เขา หลุดพ้นจากความสับสนและค้นหาความหมาย ของชีวิตได้ เช่นเดียวกับศิลปินหญิงชื่อดัง Frida Kahlo ที่เลือกเปลี่ยนความเจ็บปวด ทางกายและปัญหาสุขภาพที่ต้องเผชิญให้ เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างงานศิลปะที่ ช่วยปลดปล่อย ไปพร้อมกับช่วยเยียวยา ความรู้สึกเจ็บปวดต่างๆ ของเธอ ●

UOB Art Explorer

สำรวจโลกศิลปะที่สะท้อนโลกภายในใจ

ด้วยความเชื่อมั่นในพลังสร้างสรรค์ของศิลปะ: การศึกษาด้านการส่งเสริมศิลปะ:ผู้สังคมจึงกลายเป็นหัวใจหลักของกลุ่มธนาคารยูโอบีมาโดยตลอด ยิ่งในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากของการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เกิดขึ้น ศิลปะยังได้ทำหน้าที่ในการช่วยกล่อมเกล้าให้ผู้คนทั่วโลกได้ผ่อนคลายจิตใจ ปล่อยให้ผู้คนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีกำลังใจที่เข้มแข็ง และส่งเสริมความสามารถในการเชื่อมโยงทางสติปัญญา อารมณ์ และจิตวิญญาณ

โครงการ UOB Art Explorer คือโปรแกรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ที่จะช่วยเปิดโลกของผู้คนให้ก้าวเข้าสู่โลกแห่งงานทัศนศิลป์ผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ ทั้งการเรียนรู้เทคนิคศิลปะ ศิลปะเพื่อการบำบัด เรื่องราวจากงานศิลป์ และนิทรรศการเสมือนจริง โดยมีโปรแกรมศิลปะที่น่าสนใจและสามารถเข้าร่วมได้จากที่บ้านตามความสนใจจำนวนมาก

Art As Therapy

กิจกรรมที่นำเอาศิลปะเข้ามาเป็นตัวช่วยให้รู้สึกผ่อนคลายไปพร้อมๆ กับการเชื่อมโยงสู่ตัวตนภายในของ โดยคุณโยโกะ ชอย (Yoko Choi) นักศิลปะบำบัดวิชาชีพและศิลปินจากการประกวดจิตรกรรมยูโอบี (ประเทศสิงคโปร์) ที่ได้มาร่วมแบ่งปันเทคนิคด้านศิลปะบำบัดที่หลากหลาย เข้าใจง่าย และปฏิบัติตามได้ทันที เช่น การทำสมุดบันทึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หรือการสร้างงานศิลปะจากวัสดุที่หาได้ง่ายๆ ในบ้านเพื่อสะท้อนประสบการณ์ในชีวิต สำรวจความทรงจำ รู้จักตัวตนและความรู้สึกภายในจิตใจ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และช่วยบรรเทาความเครียดให้รู้สึกผ่อนคลาย

Art At Home

โปรแกรมการเรียนรู้เทคนิคการวาดภาพและการใช้สีอย่างละเอียด ทุกขั้นตอนได้ที่บ้านแบบออนไลน์ ที่จะเปิดโลกกว้าง ส่งงานทัศนศิลป์ ผ่านสื่อรูปแบบต่างๆ ด้วยการชวนให้เราได้ใช้เวลาในการอยู่บ้านอย่างสร้างสรรค์ สนุกสนาน และผ่อนคลาย ผ่านการเรียนรู้เทคนิคศิลปะ ที่ไม่ยากจนเกินไป จึงช่วยเปลี่ยนจากช่วงเวลารธรรมใดๆ ประจำวัน ให้กลายเป็นช่วงเวลาพิเศษยิ่งขึ้นด้วยศิลปะ อาทิ การวาดรูปสามมิติ ด้วยสีไม้ ขอลัก สีอะคริลิก DIY สีอะคริลิก สีน้ำ จากวัสดุอุปกรณ์ที่หาได้ที่บ้านและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น โคมพรม แปรงสีฟัน เครื่องเขียนรอบตัว หรือแม้แต่กระดาษ เป็นต้น

Berbagi Cerita (Sharing Stories) โดย Tito Tyramei

รวมพลังประจัญบาน (Super Strength in Unity) โดย ทองไม่ย เทพธรรม

Art In Colours

โปรแกรมที่เปิดโอกาสให้ได้ใกล้ชิดกับผลงานของผู้ชนะจากเวทีการประกวดจิตรกรรมยูบีอาร์ในระดับภูมิภาค ที่ถูกนำมาปรับให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล พร้อมให้แต่งแต้มสีสันได้ดังใจ ซึ่งนอกจากจะสามารถดาวน์โหลดผลงานการบรรยายได้แล้ว ก็ยังได้รับรู้ถึงแนวคิดของศิลปินที่สะท้อนผ่านผลงานชิ้นเด่นต่างๆ ได้ด้วย โดยทุกผลงานผ่านการ

Three Worlds โดย Yang Kaiwen

คัดสรรมาจากผลงานระดับรางวัลของทั้งศิลปินอาชีพ และศิลปินใหม่ หรือสมัครเล่น หากใครต้องการฝึกทักษะการระบายสีลงบนผลงานของศิลปินระดับอาชีพเหล่านี้ ก็ต้องไม่พลาดมาร่วมปลดปล่อยความคิดสร้างสรรค์ได้ใน Art In Colours

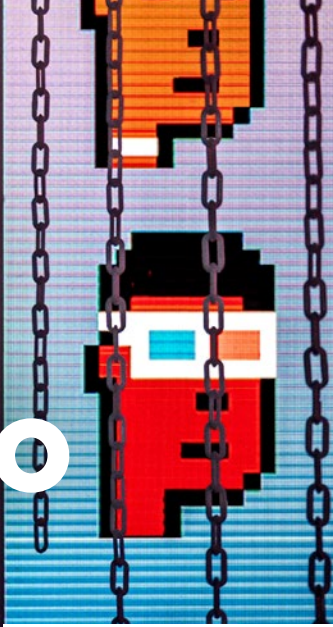
โดยผลงานดาวเด่นได้ฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย อาทิ ผลงาน “ความรักนิรันดร์ (Endless Love)” โดย Kit Tan ที่สื่อถึงความรักแห่งความทรงจำที่ศิลปินมีต่อผู้เป็นแม่ อบอวลไปด้วยความอบอุ่นและมุมมองที่สวยงาม ผลงาน “Berbagi Cerita (Sharing Stories)” โดย Tito Tyramei บอกเล่าถึงมวลมนุษยชาติในท้องทะเลที่ทวีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผลงาน “Three Worlds” โดย Yang Kaiwen ที่บอกเล่าจินตนาการแห่งความโดดเด่นในฉากหลังแบบเหนือจริง และผลงาน “รวมพลังประจัญบาน (Super Strength in Unity)” โดย ทองไม่ย เทพธรรม ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแม้อยู่ท่ามกลางความแตกต่างของปัจเจก โดยใช้รูปทรงและสีสันในเชิงสัญลักษณ์แทนความเป็นสิโรที่อยู่ใน ‘ตัวตน’ ของทุกคน เป็นต้น ●

สแกนเพื่อเข้าสู่
UOB Art Explorer

THE GALLERY

Crypto Art

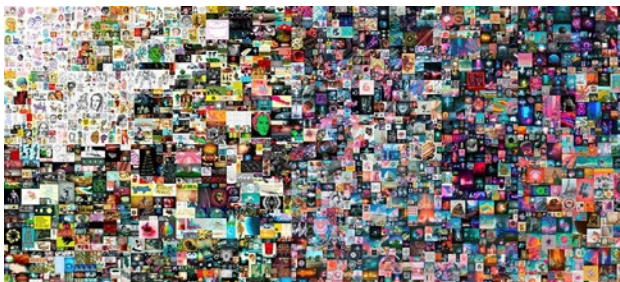
‘NFT’ ตลาดศิลปะที่กำลังมาแรง

เมื่องานศิลปะถูกเชื่อมต่อเข้าสู่ระบบออนไลน์และโลกแห่งการเงินการลงทุน โพลิติกัลก็ใครๆ ก็เคยเข้าถึงได้ง่ายๆ จึงกลายเป็นของสะสมที่มีมูลค่าเทียบเท่ากับทองคำ ธนบัตร หรือหลักทรัพย์ในตลาดทุน ทั้งยังกลายมาเป็นสินทรัพย์ที่มีมูลค่ามหาศาลจนยากจะจินตนาการถึง

เพราะในโลกศิลปะยุคใหม่ ใครๆ ก็พูดถึงความน่าสนใจของ “Crypto Art” ที่มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “NFT” (Non-Fungible Token) ซึ่งหมายถึงทรัพย์สินหรือเหรียญดิจิทัลที่มีลักษณะเฉพาะตัว สามารถแสดงความเป็นเจ้าของได้ และมีความปลอดภัยสูงสุดบนเทคโนโลยีบล็อกเชน จนเป็นที่มาของมูลค่าที่สูงลิบ ซึ่งคอลัมน์ The Gallery จะพาคุณไปสำรวจงานศิลปะ NFT ที่จะช่วยให้คุณเข้าใจว่าโลกของศิลปะกับโลกของการลงทุนนั้นมีความเกี่ยวพันกันได้อย่างไร

ภาพแนวคอลลาจด้วยการเรียงโทนสีและเรียงลำดับเวลาที่แสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการทางศิลปะของเขาได้เป็นอย่างดี

โดยผลงานชิ้นนี้ถูก Christie's บริษัทประมูลงานศิลปะชื่อดังทำการจัดประมูลด้วยระบบ NFT ไปในมูลค่าสูงถึง 69,346,250 เหรียญสหรัฐในเดือนมีนาคม 2021 ทำให้ผลงานชิ้นนี้กลายเป็นสินทรัพย์เหรียญดิจิทัลที่แพงที่สุดในประวัติศาสตร์

Everydays: the First 5000 Days

ศิลปินดิจิทัลที่แพงที่สุดในโลก

ผลงานที่มีชื่อเสียงระดับโลกนี้เป็นของ Mike Winkelmann หรือ Beeple ศิลปินดิจิทัลชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นที่รู้จักในการใช้สื่อออนไลน์เพื่อสร้างผลงานศิลปะที่ได้แรงบันดาลใจมาจากวัฒนธรรมป๊อป

Mike เริ่มต้นงานของเขาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2007 ด้วยการวาดภาพหนึ่งภาพแล้วแชร์ลงบนโลกออนไลน์ หลังจากนั้นเขาก็ทำสิ่งเดียวกันในวันรุ่งขึ้นและวันถัดไปทุกวัน ตลอด 13 ปีที่ผ่านมา Mike ได้อัปโหลดภาพในอินสตาแกรม @beeple_crap รวมกว่า 5,000 วัน จนกลายเป็นผลงาน “Everydays: the First 5000 Days” ที่เขาจัดวาง

CryptoPunks

ซีรีส์คาแรกเตอร์ จุดเริ่มต้นศิลปะดิจิทัล

CryptoPunks เป็นโปรเจกต์งานศิลปะที่ได้รับแรงบันดาลใจจากวัฒนธรรมฟังก์ โดยนักพัฒนาซอฟต์แวร์ชาวอเมริกันอย่าง Matt Hall และ John Watkinson ผู้ก่อตั้งบริษัทซอฟต์แวร์ Larva Labs ในนิวยอร์กที่ริเริ่มขึ้นในปี 2017 ทั้งคู่ได้พัฒนาซอฟต์แวร์ที่สร้างตัวละคร

ที่แตกต่างกันออกไปได้ถึงหลายพันตัว และเกิดไอเดียที่จะเปิดให้ผู้ใช้งานมีสิทธิ์เป็นเจ้าของศิลปะฟิกเชลเหล่านี้อย่างเป็นทางการได้เพียงคนเดียว ซึ่งผู้ซื้อจะได้รับสัญญาที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างชัดเจน จนเป็นจุดเริ่มต้นการซื้อขายศิลปะคริปโตแต่นั้นมา

ปัจจุบัน CryptoPunks มียอดขายแล้วมากกว่า 8,000 ภาพ คิดเป็นมูลค่าราว 2.5 ร้อยล้านเหรียญสหรัฐ หรือเกือบ 8 พันล้านบาท และล่าสุดผลงาน “CryptoPunk 7804” ซึ่งเป็นคาแรกเตอร์คนสูบบุหรี่ ถูกประมูลไปในเดือนมีนาคม 2021 ในราคาที่สูงถึง 7.5 ล้านเหรียญสหรัฐ

The Pixel

สีทาที่สิ้นสเทือนโลกศิลปะ

“The Pixel” เป็นผลงานของ Pak ศิลปินแนวดิจิทัลอาร์ตชั้นแนวหน้าผู้ไม่เคยเปิดเผยตัวตนมาก่อน โดยงานที่ประกอบด้วยพิกเซลสีเทาเพียงเฉดเดียวนี้ ได้รับ

การประมูลไปในมูลค่าที่สูงถึง 1.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือเกือบ 4.3 หมื่นล้านบาทไทย ภายใต้การจัดการประมูลของ Sotheby's

ผลงานของ Pak มักได้รับการกล่าวถึงว่าเป็นงานศิลปะที่มีความแตกต่างและดึงดูดให้นักลงทุนในสกุลเงินดิจิทัลสนใจจะประมูลผลงานของเขาอยู่เสมอ สะท้อนให้เห็นมุมมองหรือรสนิยมทางศิลปะที่แตกต่างกันระหว่างนักสะสมงานศิลปะทั่วไปกับนักสะสมงานศิลปะยุคดิจิทัลที่อาจเป็นแนวทางในการทำงานชิ้นต่อไปของศิลปินยุคใหม่ได้อย่างดี

The EverLasting Beautiful

งานศิลปะดิจิทัลที่พลิกชีวิตคนรุ่นใหม่

ผลงานชิ้นนี้คือผลงานชิ้นเด่นของ FEWOCIOUS หรือ Victor ศิลปินมัธยมปลายชาวอเมริกันวัย 18 ปี จากลาสเวกัส ที่ได้เริ่มสร้างงานศิลปะครั้งแรกเมื่ออายุได้ 13 ปีเท่านั้น

ผลงาน “The EverLasting Beautiful” เป็นงานศิลปะที่สะท้อนถึงความสดใสและสปีริตของคนรุ่นใหม่ โดยเป็นภาพของแวมไพร์สาวที่ถูกวาดขึ้นในลักษณะของภาพล้อเลียนที่ศิลปินได้แรงบันดาลใจมาจากการวาดภาพล้อเลียนเพื่อนๆ ในชั้นเรียน โดยผลงานนี้ถือว่าเป็นผลงานที่มีราคาแพงที่สุดของเขาในปัจจุบัน โดยขายได้ในราคาสูงถึง 5.5 แสนเหรียญสหรัฐ และล่าสุด Victor ยังได้ทำงานร่วมกับ RTFKT สตูดิโอออกแบบรองเท้าผ้าใบชื่อดัง ที่ได้นำเอางานศิลปะของเขา มาต่อยอดออกแบบเป็นลวดลายบนรองเท้าผ้าใบที่ก็โด่งดังและได้รับความนิยมจากผู้ชื่นชอบ จนขายออกได้ถึง 3.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ใน 7 นาที

ภาพ: Nicolas Asfour / AFP, Lava Labs, Shu Lea Cheang / rare.makerspace.com, twitter.com/fewocious และ wikipedia.org

BioNet Baby

ผลงานดิจิทัลล้ำจินตนาการโดยศิลปินอาวุโส

Shu Lea Cheang คือศิลปินหญิงชาวไต้หวัน-อเมริกันวัย 67 ปี ผู้เป็นเจ้าของผลงาน BioNet Baby ที่ได้รับความสนใจจากสื่อและบรรดาคนรักงานศิลปะดิจิทัลจำนวนมาก โดยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เธอได้กลายเป็นบุคคลสำคัญในวงการงานศิลปะสื่อใหม่ และได้รับการยกย่องว่าเป็นหนึ่งในศิลปินมัลติมีเดียชั้นนำ ทั้งยังเป็นผู้บุกเบิกงานศิลปะบนอินเทอร์เน็ต จนได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในศิลปินกลุ่มแรกของกลุ่ม net.art ที่มีผลงานถูกเก็บสะสมไว้ในคอลเล็กชันถาวรของพิพิธภัณฑ์ระดับโลกอย่างพิพิธภัณฑ์กุกเกนไฮม์ในนิวยอร์ก

ผลงาน “BioNet Baby” คืออีกหนึ่งตัวอย่างของผลงานศิลปะจากศิลปินที่เกิดและสร้างผลงานจนโด่งดังในยุคเดิม ก่อนที่จะผันตัวมาประสบความสำเร็จบนแพลตฟอร์มใหม่ของศิลปะในโลกยุคใหม่ โดยผลงานชิ้นนี้ถือเป็นผลงานที่ Shu Lea Cheang ใช้เปิดตัวบนตลาดศิลปะดิจิทัล และได้ถูกประมูลไปในมูลค่ากว่า 18,744 เหรียญสหรัฐ

From Masterpiece to NFT

เมื่อกระแสของ Crypto Art หรือ NFT ได้รับความนิยมไม่จำกัดเฉพาะในวงการศิลปะดิจิทัลเท่านั้น ล่าสุด Uffizi Gallery พิพิธภัณฑ์ศิลปะ ที่ตั้งอยู่ในเมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี ได้เปลี่ยนภาพวาด “Doni Tondo (Doni Madonna)” อันโด่งดังของ Michelangelo ให้เป็น NFT และขายได้ในราคาถึง 140,000 ยูโร หรือราว 167,217.40 เหรียญสหรัฐ

นอกจากนี้ทาง Uffizi Gallery ยังวางแผนที่จะเปลี่ยนผลงานระดับมาสเตอร์พีซอื่นๆ อีกหลายชิ้นมาเป็น NFT อาทิ ผลงานของ Raffaello, Botticelli, Leonardo da Vinci, Caravaggio และ Rubens เพื่อต้องการผลักดันศิลปะคลาสสิกให้เติบโตไปพร้อมกับตลาดศิลปะดิจิทัล

เรื่องศักดิ์ อนุวัตรวิมล

เพราะศิลปะต้องถ่ายทอดความจริง

“วิทยาศาสตร์” กับ “ศิลปะ” อาจฟังดูเป็นเส้นขนานที่ยากจะเข้ามาบรรจบ แต่สำหรับ “โจ-เรื่องศักดิ์ อนุวัตรวิมล” เขากลับมองว่า ศิลปะกับวิทยาศาสตร์นั้นเป็นเรื่องเดียวกัน เพราะมันต่างสะท้อน “ความจริง” ของโลก

นิทรรศการ Reincarnations III – Ecologies of Life

ด้วยพื้นฐานความคิดที่ต้องการใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการนำเสนอความจริงด้านต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อเราทุกคนไปสู่สังคม จึงส่งผลให้ผลงานสร้างชื่อของเขาส่งต่อหลายชิ้นงานล้วนมีส่วนผสมระหว่างความเป็นวิทยาศาสตร์และศิลปะหลายชิ้นชวนให้ขบคิด ตั้งคำถาม ไปจนถึงกระตุ้นให้สังคมช่วยกันหาทางออกสำหรับความจริงต่างๆ ที่อาจกลายเป็นปัญหาสำคัญที่มนุษย์ทุกคนต้องร่วมกันเผชิญ

มาถอดรหัสความจริงไปกับหลากหลายผลงานศิลปะของโจ-เรอังกัดี้ แล้วคุณอาจจะพบว่า แท้จริงแล้ว วิทยาศาสตร์กับศิลปะนั้นอยู่ใกล้กันมาจากงานอาวฟสานเป็นเรื่องเดียวกัน

Q: ดูเหมือนนิทรรศการที่ผ่านมามีหลายครั้งของคุณ ไม่ได้พูดถึงแต่ความสวยงามเชิงศิลปะ แต่ยังสะท้อนความจริงบางอย่างที่เป็นปัญหาหนักๆ ทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์ หรือธรรมชาติวิทยาเอาไว้ด้วย

A: งานส่วนใหญ่ของผมนั้นอยู่บนพื้นฐานของการค้นคว้าและวิจัย อย่างนิทรรศการ Reincarnations III – Ecologies of Life ที่จัดแสดงล่าสุดที่วารีเนลป์ คอนเท็มโพรารี ก็เริ่มต้นมาจากการที่ผมนึกถึงความฝังใจกับผีเสื้อสายพันธุ์หนึ่งที่มีอยู่แค่ในโลก คือที่ดอยเชียงดาวจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเสื้อชนิดนี้เพียงสูญพันธุ์ไปเพียง 1 ปีหลังจากที่ผมเกิด เนื่องจากเหตุการณ์ไฟไหม้ใหญ่ที่เชียงดาว ความรู้สึกอยากนำมันคืนกลับมาอีกครั้งจึงเป็นความรู้สึกที่ติดอยู่กับผมมาตลอด

พอมปี 2018 ก่อนที่ผมจะเดินทางไปเป็นศิลปินพำนักที่ญี่ปุ่น ก็มีเหตุการณ์แรดขาวสายพันธุ์เหนือตัวผู้ชื่อซูดาลได้ตายลงซึ่งโลกเรามีแรดขาวแบบนี้เหลือเพียง 3 ตัว พอซูดาลตายไป 2 ตัวที่เหลือก็เป็นตัวเมียทำให้เป็นสายพันธุ์ที่เสี่ยงมากที่จะสูญพันธุ์ พอไปถึงญี่ปุ่น ด้วยความที่สนใจเรื่องพวกนี้ผมก็เลยไปรีเสิร์ชเรื่องสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์ของเขากลายเป็นที่มาของผลงาน “หมาป่าที่สูญหาย” ซึ่งหมาป่าเป็นสัญลักษณ์ของซาโมไรในญี่ปุ่นด้วย

Q: หมายความว่างานของคุณไม่ได้เกิดขึ้นจากแค่แรงบันดาลใจ แต่มาจากการทำวิจัยอย่างหนักด้วย

A: งานของผมจริงๆ เกิดจากความสนใจก่อนแต่วิธีการทำงานจะเป็นการหาข้อมูล ไม่ใช่แค่สร้างแรงบันดาลใจขึ้นมา ส่วนหนึ่งในนิทรรศการนี้ (Reincarnations III – Ecologies of Life) ผมก็เล่าเรื่อง “เนื้อสมัน” เพราะผมเคยได้เห็นสมันที่ถูกสตาฟไว้ที่ฝรั่งเศสเมื่อปี 2014 แต่บ้านเรากลับไม่มีหลงเหลืออยู่เลยถึงแม้สมัยก่อนเนื้อสมันเรามีอยู่ที่ทุ่งรังสิตนี่เอง แต่มีการล่าเพื่อเอาส่วนเขาและบริโภคเนื้อเลยสูญพันธุ์ไป ซึ่งข้อมูลพวกนี้ผมได้จากการรีเสิร์ช เหมือนเป็นการรื้อฟื้นประวัติศาสตร์ของสปีชีส์สัตว์ที่เคยมีชีวิตอยู่ในช่วงต่างๆ ขึ้นมามันเลยเป็นซีรีส์ของคำว่า Reincarnations (การกลับชาติมาเกิด)

ผมเริ่มต้นทำงานชุด Reincarnations ครั้งแรกเมื่อปี 2019 ที่ CCA Kitakyushu เมื่อครั้งที่ผมไปเป็นศิลปินในพำนักที่ญี่ปุ่น

จากนั้นก็มีการแสดงผลงานในแนวคิดเดียวกันนั้นเป็นครั้งที่สองในชื่อ Flora and Fauna ที่งาน Singapore Biennale 2019 ที่สิงคโปร์ ซึ่งผมพูดถึงต้นไม้สองสายพันธุ์คือ Hopea Sangal และ Sindora Wallichii ที่ใกล้จะสูญพันธุ์ของที่นี่ และครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 ผมก็ได้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นใหม่ขึ้นมา ก็คือเนื้อสมันที่เคยมีชีวิตอยู่ที่ทุ่งหลวงหรือทุ่งรังสิตระหว่างปี 1867-1894

Q: คุณมีแรงจูงใจอย่างไรในการทำงานเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตใกล้สูญพันธุ์ หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติ

A: ผมต้องการทำให้คนดูตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลโลก ระบบนิเวศ และสิ่งมีชีวิตรอบตัว และอยากเน้นย้ำถึง ‘พลังของศิลปะ’ เพราะการทำงานของศิลปินสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้คนลุกขึ้นมาเปลี่ยนแปลงโลกไปในทางที่ดีขึ้นได้ การจัดแสดงผลงานที่เปิดเผยให้เห็นหลากหลายชีวิตบนโลกที่ถูกลืมเลือนและความจริงที่ไม่ได้รับการดูแลจะช่วยให้คนหันกลับมาเห็นถึงความสำคัญของการรักษาระบบนิเวศไว้ให้สมบูรณ์ต่อไป

Q: งานที่ผ่านมามีหลายงานเป็นการประกอบสร้างขึ้นจากวัตถุหรือชิ้นส่วนต่างๆ ที่เป็นร่องรอยทางประวัติศาสตร์ มากกว่าการสร้างชิ้นงานขึ้นใหม่ทั้งหมดใช่หรือไม่

A: โดยหลักการ ผมไม่ค่อยสร้างงานเอง ผมคิดว่าตัวเองไม่ใช่ศิลปิน แต่เป็นนักสะสมมากกว่า ผมชอบเก็บชิ้นส่วนที่เป็นหายนะต่างๆ มาเป็นของตัวเอง แล้วก็พบว่าทำไมเราจะต้องสร้างมันอีก ในเมื่อมันมีอยู่แล้ว สิ่งเหล่านี้คือรากฐานของการเกิด เพียงแต่เราเป็นคนที่จะเชื่อมโยงมันอย่างไร ซึ่งถ้าคุณจริงจังมากพอ คุณจะซดลงไปในเรื่องราวของชิ้นส่วนแต่ละชิ้นได้ลึกมากๆ และจะเชื่อมโยงได้หมดเลยว่าอะไรเกิดขึ้นอย่างไร กระทั่งกับใครมากหรือน้อย

ถ้าเราสังเกต จะพบว่าในเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ คนมักจะทำลายความรู้สึกที่ไม่เป็นความหวัง หรือสะท้อนแนวคิดเชิงลบทิ้งไป เช่นเรื่องสัตว์ที่สูญพันธุ์ เรื่องโรคระบาด ตั้งแต่โรคหิวหาในสมัยอยุธยาที่เราแทบไม่หลงเหลือหลักฐานอะไรไว้เลย ซึ่งประเทศในเอเชียหลายๆ พื้นที่ก็จะเป็นแบบนี้ ในขณะที่ยุโรปจะมีการเก็บบันทึกทุกอย่างไว้เพื่อเป็นบทเรียน ทั้งเรื่องดีและไม่ดี และผมเห็นด้วยว่าถ้าเราไม่เก็บความผิดพลาดของเราเองไว้ เราก็คงไม่เห็นแต่ความดีงามของเราเองเท่านั้น ซึ่งมันไม่พอที่จะทำให้เราเข้าใจรากของตัวเรา และอีกหลายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามมา จากผลกระทบของสิ่งที่เราทำลายไป นั่นเพราะเราไม่รู้จักหลักฐานที่มากพอ

Blastula-Chimeras, 2020

Q: คุณมีวิธีการเก็บหลักฐานทางประวัติศาสตร์อย่างไร

A: ผมเก็บทั้งหมดเท่าที่จะทำได้ เพราะผมกลัวว่าเดี๋ยวมันจะถูกทำลายหายไปอีก ส่วนมากก็เป็นด้วยการลงพื้นที่ภัยพิบัติจริง บวกกับการทำงานค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ ผมยังเคยไปขอกระจกบานใหญ่ที่มีรอยกระสุนที่เซ็นทรัลเวิลด์มา หรือเศษซากจากเหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่เมื่อปี 2554 ในต่างประเทศผมก็ไปเก็บดินของฟูกูชิมะที่เป็นพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัตินิวเคลียร์ด้วยตัวเอง เรียกว่าผมทำงานกับสิ่งต้องห้าม (taboo) เยอะมาก และมันเป็นเหมือนการทดลองในงานของผมไปในตัว

ผมเคยไปร่วมงาน Ash Heart Project (2007) ที่เบลเยียม เป็นงานประติมากรรมรูปหัวใจขนาดเท่าจริง 8 แบบ ทำจากซีเมนต์และซากสัตว์ต่างๆ ซึ่งได้รับความสนใจมากจากคนที่นี่ แต่พอนางานนี้ไปโชว์ที่สิงคโปร์หลายคนมีปฏิกิริยาที่ต่างออกไป บางคนเบือนหน้าหนีขึ้นงานเลยพอรู้ว่ามันประกอบ

มาจากอะไร แต่การที่ผมยังทำอะไรแบบนี้เพราะผมก็เชื่อว่ามันอาจจะเป็นส่วนหนึ่งของการกระเพื่อมความคิดในวงการศิลปะในช่วงปีหลังๆ ผมพบว่าวงการศิลปะเปลี่ยนไปเยอะมาก งานศิลปะไม่ได้จำกัดอยู่แค่บนวัสดุเดิมๆ อย่างบนกระดาษ ผ้าใบ บรอนซ์ หรือเซรามิก หรือหยุดอยู่กับวัสดุบางอย่างที่สังคมยอมรับแล้ว ประเด็นคือทำไมเราถึงต้องยอมรับกับข้อจำกัดเล็กน้อย แต่ศิลปะมันควรทำหน้าที่ของมัน และมีอิสระในการพูด

Q: ศิลปะเป็นเครื่องมือสื่อสารหนึ่งที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสังคมได้หรือไม่

A: ผมคิดว่าศิลปะเป็นกระบอกเสียงอย่างหนึ่ง ล้ำพังตัวศิลปินคงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมเองได้ แต่ศิลปินโน้มน้าวให้คนรู้สึกอินกับสิ่งที่นำเสนอและอยากเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งนั่นเป็นเรื่องน่ายินดี อย่างเรื่องการสูญพันธุ์ของสัตว์หลายชนิดที่ผมพูดถึงก็เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา เพราะเราหลงลืมประเด็นนี้ไปนาน มันอาจจะไม่ได้เปลี่ยนแปลงได้ในหนึ่งนาที ซึ่งต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของหอศิลป์ และบริบทอื่นๆ ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นความงามอย่างเดียว

ผมเชื่อว่าความไม่งามของศิลปะเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง เพราะมันจะรบกวน สร้างความขุ่นเคืองในใจ แล้วกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อเปลี่ยนแปลง การโน้มน้าวคนคือการทำให้เข้าใจสถานการณ์ร่วมกัน พูดสิ่งเดียวกัน เพื่อให้ตระหนักถึงปัญหาและเกิดการแก้ไขต่อไป

Ash Heart Project, 2007

“

**Q: การทำงานในหลายประเทศ
ช่วยเปิดมุมมองการทำงานใน
วงการศิลปะระดับนานาชาติอย่างไร**

A: ผมมีโอกาสได้ทำงานกับภัณฑารักษ์ที่เป็นชาวต่างประเทศอยู่หลายครั้ง ผมพบว่าพวกเขาโดยเฉพาะคนในเอเชียเปิดโอกาสให้ศิลปินทำงานอย่างอิสระมากพอสมควร ถึงอย่างนั้นก็ต้องปฏิบัติตามนโยบายและกติกาอยู่เช่นกัน

ตอนที่ผมไปจัดแสดงงานที่ญี่ปุ่น ก็จะมีเรื่องของลิขสิทธิ์ภาพค่อนข้างมาก แต่ข้อจำกัดเหล่านี้ทำให้งานเรามีมาตรฐานมากขึ้นในระดับสากล หรืออย่างทีลิ่งคโปร์ ผมเคยขอเอกสารบันทึกคำให้การที่อยู่ในศาลเพื่อนำมาร่วมจัดแสดงในงานของผม แต่ภัณฑารักษ์ที่นั่นเขาก็แจ้งกับเราตามตรงว่ามันเป็นเรื่องที่เกินอำนาจเขาที่จะนำออกมา หรืออย่างการที่ผมอยากใส่กระสุนปืนที่ถูกพบในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ในการจัดแสดง แต่ทำไม่ได้ เพราะว่าผิดกฎหมายที่นั่น ตรงนี้ทำให้เราได้เรียนรู้เลเยอร์ของวัฒนธรรมและกฎหมาย ซึ่งต้องทำความเข้าใจและต้องเคารพ เพราะส่วนตัวผมไม่ได้ต้องการแค่สร้างงานที่มันเรียกร้องความสนใจ (provocative) จากคนดูงานอย่างเดียว หลายครั้งแนวทางแบบนี้มันเป็นการขับไล่คนที่สนใจประเด็นที่ลึกกว่านั้นออกไป จึงต้องบาลานซ์ให้ดี โดยเฉพาะการทำงานกับคนต่างชาติต่างวัฒนธรรม

**Q: คุณมีแนวทางในการทำงาน
ศิลปะต่อไปอย่างไร**

A: ผมยังอยากทำงานตามแนวทางของผมต่อไป แต่เพราะการทำงานแบบนี้ต้องอาศัยคอนเนกชันในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลค่อนข้างมาก ต้องมีการลงหน้างานเพื่อสำรวจและเก็บข้อมูลจริงเสมอๆ แต่สถานการณ์โรคระบาดที่ยังคงเกิดขึ้น ก็ทำให้ผมไม่สามารถลงพื้นที่เพื่อหาข้อมูลหรือทิวทัศน์ในพื้นที่ที่ต้องการได้สะดวกนัก และการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตอย่างเดียวบางครั้งก็ไม่สามารถตอบโจทย์ ก็ถือเป็นความท้าทายที่ผมต้องหาวิธีในการทำงานของตัวเองให้ได้ผลลัพธ์ที่ต้องการ ในการทำงานแต่ละครั้ง ผมอยากใช้

پیامของงานศิลปะ คือวิธีการคิดและการถ่ายทอดออกมาด้วยตัวของมันเอง ฉะนั้นมันจะเป็นอะไรก็ได้ แต่ความงามของศิลปะจะออกมาเองผ่านกระบวนการทางความคิดของศิลปิน ”

Monolith Souvenir, 2019

เวลากับมันในการรีเสิร์ชข้อมูลให้มันใจก่อนที่จะจัดแสดง

ผมยังเชื่อมั่นว่าต่อไปศิลปินจะต้องทำงานร่วมกับคนในสาขาอื่นๆ เป็นจำนวนมากในลักษณะ Cross-Disciplinary (การทำงานข้ามศาสตร์แบบสหสาขาวิชา) เพื่อจะสร้างความเข้าใจที่มากขึ้น และเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพราะไม่มีใครเชี่ยวชาญในทุกเรื่อง แต่การมาคุยร่วมกัน เราจะเห็นทางใหม่ วิธีนี้น่าจะเป็นวิธีการเดียวด้วยซ้ำสำหรับการทำงาน of ศิลปินในอนาคต

**Q: การทำงานของศิลปินกับคนที่
เป็นองค์ประกอบอื่นๆ ในนิเวศ
ทางศิลปะของคุณเป็นอย่างไร**

A: ผมยังเชื่อว่างานศิลปะมันต้องพึ่งพาผู้คน หรือแม้แต่ภัณฑารักษ์ที่เราทำงานด้วย เพราะมันจะเป็นการชวนเรารู้จักด้วยตัวมันเอง บางคนกลัวที่จะพูดในเรื่องที่คนไม่นิยมชมชอบ แต่ผมเชื่อว่าศิลปะต้องพูดความจริง เหมือนวิทยาศาสตร์ก็พูดเรื่องความจริง ประวัติศาสตร์

ก็เป็นความจริง ผมเลยเอามารวมกับงานศิลปะเหมือนตอนที่ผมไปเก็บซากใบไม้ที่มาจากพายุที่ระยองมา เพราะสิ่งเหล่านั้นมันคือความจริงทรงพลังของความจริง

ผมคิดว่านิยามของงานศิลปะ คือวิธีการคิดและการถ่ายทอดออกมาด้วยตัวของมันเอง ฉะนั้นมันจะเป็นอะไรก็ได้ แต่ความงามของศิลปะจะออกมาเองผ่านกระบวนการทางความคิดของศิลปิน บางครั้งสังคมอาจจะเป็นข้อจำกัดของงานศิลปะ แต่คนที่เป็ศิลปินก็ต้องพยายามขยายขอบเขตตัวเองออกไปให้ได้ เพื่อให้เราได้มีพื้นที่ในการทำงาน สังคมมันเปลี่ยนไปทุกวันนะครับ ศิลปะที่เราสร้างก็ต้องเปลี่ยนไปตามกัน ถ้าเราไม่เปลี่ยน ยึดติดแต่กับสไตล์เดิม ก็จะเป็นการสร้างข้อจำกัดให้ตัวเองไปอีก แล้วทำไมเราต้องมีข้อจำกัดให้ตัวเองล่ะ อย่างผมก็พยายามทำลาย taboo ของตัวเองตลอด ผมเป็นคนไม่ชอบนอน แต่งานที่ผมทำเป็นงานชุดค้นหลักฐานทางประวัติศาสตร์แล้วต้องเจอहनอนตลอดเลยอะไรแบบนั้น (หัวเราะ) ●

เรียนรู้มาร์เก็ตติ้ง 101 สำหรับศิลปินยุคใหม่

กับ “ณัฐพัชญ์ วงษ์เหรียญทอง” ที่ปรึกษาและเทรนเนอร์ด้านการตลาด

เมื่อศิลปะก็เป็นการสื่อสารอยู่แล้ว เราจะต้องทำการสื่อสารการตลาดกับ
ทำไมอีก? แล้วที่เราสร้างสรรค์งานดีๆ นี้อย่างไม่พออีกหรือ?

นั่นเป็นคำถามที่เคยเกิดขึ้นในวง
สนทนาหนึ่งที่ผมพูดคุยกับเพื่อนในแวดวง
ศิลปะ ซึ่งก็ไม่ได้ผิดอะไรหากจะมองว่างาน
ศิลปะนั้นเป็นการสร้างสรรค์ของศิลปินเพื่อ
สื่อสารกับผู้คนที่ดูงานศิลปะ แต่สิ่งที่ผมมักจะ
พูดคุยต่อเวลาบทสนทนาเหวี่ยงมาประเด็น
แบบนี้คือ “ศิลปะก็ต้องขายได้” ด้วยเหมือนกัน
และการที่จะทำให้มัน “ขายได้” นั่นก็คือ
เรื่องของการตลาดโดยเฉพาะการสื่อสาร
การตลาดนี่เอง

หากจะมองกันแบบที่หลายคนเข้าใจแล้ว
การสื่อสารการตลาดที่เห็นได้ชัดก็คือการโฆษณา
หรือชวนเชิญให้คนมาซื้อสินค้าใช้บริการ
ซึ่งหากมองมาในแง่ศิลปะแล้วก็คือการสื่อสาร
ที่จะชวนเชิญให้กลุ่มเป้าหมายได้รู้จัก สนใจ
และอยากมาดูงานศิลปะนั้นๆ นั่นเอง และนั่น

ก็เป็นส่วนเสริมที่ควรจะทำให้กลุ่มเป้าหมาย
ของศิลปะนั้นๆ ได้เข้ามาเสพศิลปะอย่างที่
ศิลปินต้องการให้เกิดขึ้น

ตรงนี้เองที่เราอาจจะต้องทำความเข้าใจ
กันเสียหน่อยว่าการโฆษณาที่ว่านี้ ไม่ได้จำเป็น
จะต้อง “ไม้” “เกินจริง” หรือ “พยายามขาย”
อย่างที่หลายคนติดภาพจำกับโฆษณาสินค้า
ต่างๆ ไป หากเนื้อแท้ของการโฆษณาเองก็
ไม่ต่างอะไรจากการที่เราพยายามหาวิธี
โน้มน้าวให้คนที่เราสื่อสารด้วยคล้อยตาม
ไปกับสารของเรา ซึ่งมันอาจจะเป็นเรื่อง
ง่ายๆ และจริงใจอย่างการบอกว่างานชิ้นนี้
นิทรรศการนี้มีความน่าสนใจอะไร ทำให้ถึง
สำคัญและควรมีประสบการณ์เป็นต้น

และนอกจากการโฆษณาที่ต้อง
ใช้งบประมาณในการดำเนินการแล้ว

การประชาสัมพันธ์โดยให้ข้อมูลกับสื่อต่างๆ
เพื่อช่วยเผยแพร่ต่อไปยังกลุ่มเป้าหมายเอง
ก็เป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารการตลาดที่
เกิดขึ้นได้กับงานศิลปะเช่นกัน

ในขณะเดียวกันนั้น การสื่อสารการตลาด
ยังมีบทบาทอีกหลายอย่างที่เข้ามาช่วยลด
ช่องว่างระหว่างผู้ชมกับตัวศิลปะได้ด้วย
อย่างเช่นการทำให้กลุ่มเป้าหมายได้รู้จักตัว
ศิลปินเอง ได้เข้าใจสุนทรียศาสตร์ที่อยู่ในงาน
ศิลปะนั้นๆ รวมทั้งแง่มุมของข้อมูลต่างๆ ที่
เกิดขึ้นอยู่รอบงานศิลปะดังกล่าวซึ่งสามารถ
ไปต้องใจกับกลุ่มเป้าหมายและทำให้พวกเขา
เหล่านั้นสามารถกลายเป็นผู้ติดตาม แฟนคลับ
ผู้ชม และผู้สนับสนุนต่อไป

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าจะเป็นอุปสรรค
อยู่บ้างนั้นคือพอเข้าสู่กระบวนการสื่อสาร

“

นอกจากประเด็นที่พูดมาในแง่การสื่อสาร การตลาดเพื่อทำให้คนได้รู้จักและสนใจ ตัวชิ้นงานศิลปะแล้วนั้น การสื่อสารการตลาดยังสามารถมีบทบาทสำคัญกับวงการศิลปะ ในปัจจุบัน ในด้านการสร้างภาพลักษณ์ ให้ตัวศิลปินผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ที่ปัจจุบันสามารถเข้าถึงคนจำนวนมากได้ ”

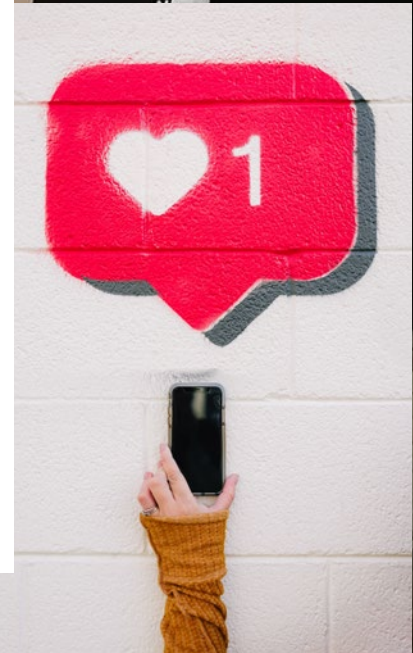

การตลาดที่ต้องหาแง่มุมที่น่าสนใจมานำเสนอให้กับกลุ่มเป้าหมายแล้ว บางอย่างอาจจะไม่ได้เป็นไปตามที่ศิลปินคาดหวังไว้วันๆ อย่างตัวผมเองที่เป็นนักเขียนก็เคยมีการโต้เถียงกับสำนักพิมพ์อยู่บ้างถึงการตั้งชื่อหนังสือ วิธีการประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพราะคนที่ทำงานการตลาดก็มีความเข้าใจตลาดและกลุ่มเป้าหมายในมุมหนึ่งที่อาจจะไม่เหมือนกับที่ตัวเราซึ่งเป็นคนสร้างงานมีภาพอยู่ในหัว ซึ่งประสบการณ์นี้มักจะนำมาสู่ความหงุดหงิดใจอยู่ไม่น้อยสำหรับศิลปินเจ้าของผลงาน โดยทางแก้ที่นั่นก็คือการพูดคุยแล้วทำความเข้าใจของบทบาทการตลาดที่ต้องเกิดขึ้น รวมถึงหลายๆ อย่างที่อาจจะต้องมีการประนีประนอมกันบ้าง

นอกจากประเด็นที่พูดมาในแง่การสื่อสาร การตลาดเพื่อทำให้คนได้รู้จักและสนใจตัวชิ้นงานศิลปะแล้วนั้น การสื่อสารการตลาดยังสามารถมีบทบาทสำคัญกับวงการศิลปะ ในปัจจุบัน ในด้านการสร้างภาพลักษณ์ให้ตัว

ศิลปินผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ที่ปัจจุบันสามารถเข้าถึงคนจำนวนมากได้ ทำให้ศิลปินมีพื้นที่ในการแสดงผลงาน แสดงตัวตน แง่คิดต่างๆ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองได้ ไม่ว่าจะเป็นการพิมพ์แง่คิดต่างๆ การถ่ายรูปของที่ตัวเองสนใจ บางคนก็อาจจะอัดวิดีโอเล่าเรื่องที่ตัวเองสนใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างภาพแบรนด์ของศิลปินให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันเองก็สามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายสามารถติดตามและมีสายสัมพันธ์กับศิลปินได้อยู่เสมอ

อย่างที่เล่ามานี้ จะเห็นว่าการสื่อสารการตลาดนั้นไม่ใช่เรื่องน่ากลัวแต่อย่างใดสำหรับศิลปะ มันเป็นส่วนเสริมสำคัญที่ช่วยทำให้ศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์นั้นสามารถมีชีวิตและไปได้ไกลมากขึ้นกว่าเดิม และถ้าหากศิลปินรู้จักวิธีการใช้งานสื่อสมัยใหม่ในการสื่อสารแล้ว ก็จะขยายโอกาสให้กับอาชีพศิลปินของตัวเองได้อีกมากเลยล่ะครับ ●

CURATOR

นัม นิยมศิลป์

ภัณฑารักษ์... สปอตไลท์ผู้สาดส่อง นิเวศในงานศิลป์

“บทบาทที่สำคัญของภัณฑารักษ์คือการเป็นตัวเชื่อมในวงการศิลปะ: เชื่อมโยงทั้งคอนเซ็ปต์งาน
แกลเลอรี่ต่างๆ เป็นเหมือนเซ็นเตอร์ระหว่างศิลปินกับกับชุมชน เราต้องนำเสนอเนื้อหาและแนวคิดที่เป็น
คอนเซ็ปต์รวมของงานซึ่งเราอยากสื่อและคิดว่าสังคมควรได้รับรู้ เพื่อสร้างงานที่ทำให้คนคิดต่อ
และเปิดให้เกิดการสนทนา” นี่คือการจำกัดความของอาชีพภัณฑารักษ์ เมื่อเรามาถึงบทบาทของ
“นัม นิยมศิลป์” ภัณฑารักษ์อาชีพที่โดดเด่นอยู่ในระบบนิเวศแห่งศิลปะอันกว้างใหญ่

นอกจากการทำหน้าที่เป็นคนตรงกลาง
ในการจัดการสิ่งต่างๆ แล้ว หลายครั้งภัณฑารักษ์
ก็คือผู้ที่หยิบยื่น “โอกาส” ให้กับศิลปินด้วย
และยังเป็นคนสำคัญที่จะทำหน้าที่สื่อสาร
สำคัญไปยังสังคม “คุณต้องเป็นเปิดเลยละ
ต้องทำให้ได้ทุกอย่าง สำคัญคือต้องนึกถึง
ส่วนรวมเยอะๆ พยายามเปิดโอกาสให้ศิลปิน
การอยู่ตรงนี้จะยิ่งทำให้เราได้รู้จักกับศิลปิน
เยอะขึ้น ถ้าเราเจอคนที่เขาทำงานได้ดี เราก็
มีหน้าที่ช่วยผลักดันให้เขาเป็นที่รู้จัก ได้สื่อสาร
สิ่งที่เขาต้องการให้สังคมได้รับรู้”

เริ่มต้นจากความแตกต่าง

“เราไม่ได้เรียนมาทางศิลปะ แต่ก็ชอบ
ศิลปะมาตลอด เรียนปริญญาตรีวิศวะ แล้วมาต่อ
ด้านธุรกิจที่สหรัฐอเมริกา ซึ่งพอได้ไปที่นั่น
บ้านเมืองเขาเป็นที่ที่เปิดโอกาสให้คนได้ใกล้ชิด
ศิลปะมาก เลยทำให้เราได้เข้ามามีส่วนร่วม
แล้วก็ค้นพบว่าตัวเองชอบอาร์ตแบบจริงจัง”
เพราะชอบใช้เวลาในมิวเซียมเลยทำให้เธอ

ทำงานในสายที่ร่ำเรียนมาได้ไม่นาน ก็เริ่มต้น
มาทำงานพาร์ตไทม์ที่แกลเลอรี่ไปด้วย
“แต่วันแรกที่เข้าไปในแกลเลอรี่ก็รู้สึกเลยว่า
นี่คือทางของเรา พอรู้ตัวแบบนั้นก็เลยผันตัว
มาทำงานที่แกลเลอรี่แบบเต็มเวลา และเบนเข็ม
ไปเรียนต่อด้านประวัติศาสตร์ศิลป์ที่อังกฤษ
จนได้ทำนิทรรศการแรกที่อังกฤษ พอกลับมา
เมืองไทย ก็มาทำงานประจำให้ศูนย์การค้า
เอ็มโพเรียมและเอ็มควอเทียร์ จัดงาน Art
Festival และ Film Festival บ้าง ทำอยู่ได้
สองปีก็ออกมาทำงานเป็นคิวเรเตอร์แบบ
ฟรีแลนซ์จนถึงปัจจุบัน

Time-Lapse: Reflecting on Thai Art การเปลี่ยนถ่ายจากฐานสู่ฐาน

นิทรรศการแสดงผลงานศิลปะของสมาคม
นักสะสมศิลปะไทย Time-Lapse: Reflecting
on Thai Art กับคอนเซ็ปต์ “การเปลี่ยนถ่าย
จากฐานสู่ฐาน” ณ 333 Anywhere ที่จัดขึ้น

เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา นับเป็นนิทรรศการ
ครั้งล่าสุดที่นัม นิยมศิลป์ ได้ร่วมทำหน้าที่
ภัณฑารักษ์ในการรวบรวมและนำเสนอผลงาน
ของศิลปินระดับมาสเตอร์ชาวไทยกว่า 50 ท่าน
จากฐานสู่ฐาน รวมกว่า 200 ภาพให้เป็นที่ประจักษ์
แก่สายตาของสาธารณชนเป็นครั้งแรก

“งานนี้เราทำงานร่วมกับภัณฑารักษ์
อีกท่านคือ พี่แกะ-ปรกณ กุลอมเกลี้ยง ซึ่งมี
ความถนัดในแวดวงศิลปินระดับปรมาจารย์
(Old Master) อยู่แล้ว ส่วนเราสายศิลปะ
ร่วมสมัย (Contemporary Art) ซึ่งพอได้คุยกับ
พี่แกะก็พบว่าโอเคเดย์มันเป็นคนละทาง เลยตกลง
ที่จะทำเป็นสองโดเมนแยกกัน ของพี่แกะจะ
เล่าถึงไทม์ไลน์ ให้ความรู้เชิงประวัติศาสตร์ศิลป์
ส่วนของนัมจะมีการนำเสนอของมาสเตอร์
ที่นักสะสมผลงานศิลปะชื่อดังในวงการ
นักสะสมไทยสะสมเอาไว้มาจัดแสดงคู่กับ
งานสะสมร่วมสมัยแบบมิกซ์แอนด์แมทช์ โดย
กำหนดหัวข้อกว้างๆ ไว้เป็น Body & Mind,
Changing World และ Element ซึ่งถือเป็น

UOB ART AROUND | 17

VOYAGE

The Future of Art is Now

กิจกรรมศิลป์...

แรงขับเคลื่อนวงการศิลปะไทย

กิจกรรมทางศิลปะเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้วงการศิลปะเติบโต เป็นสิ่งที่สามารถเชื่อมโยงผู้คน ทั้งศิลปิน คนทำงานในวงการศิลปะ นักสะสมงานศิลปะ และผู้ชมเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดนิเวศของศิลปะที่สมบูรณ์ ผ่านรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ เทศกาลศิลปะ อาร์ตแฟร์ (Art Fair) รวมถึงนิทรรศการศิลปะทั้งแพลตฟอร์มออฟไลน์ และออนไลน์ คอลัมน์ Voyage ฉบับนี้จะพาคุณไปอัปเดตความเคลื่อนไหวของวงการศิลปะไทย ตั้งแต่ต้นปี 2021 ว่ามีกิจกรรมใดที่น่าสนใจตามอง รวมถึงนิทรรศการศิลปะที่กำลังจัดแสดงและที่กำลังจะเกิดขึ้นในช่วงครึ่งปีหลังนี้

Mango Art Festival

เทศกาลศิลปะที่ผสมผสานระหว่างความเป็นอีเวนต์ (Event) และอาร์ตแฟร์ (Art Fair) รวบรวมงานศิลปะทุกรูปแบบไว้ในงานเดียว ทำให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงศิลปะได้ง่ายขึ้นผ่านผลงานหลากหลายจากศิลปินและนักออกแบบทั้งไทยและต่างชาติที่มีชื่อเสียงในวงการศิลปะและการออกแบบทุกแขนง รวมถึงเปิดมุมมองใหม่ๆ ไปกับผลงานของศิลปินรุ่นใหม่ที่น่าสนใจตามอง

เทศกาลศิลปะ Mango Art Festival ได้จัดแสดงที่ ล้ง 1919 เมื่อต้นเดือนเมษายน ที่ผ่านมา ภายในงานได้ถูกแบ่งพื้นที่จัดแสดงเป็น 5 พื้นที่ ประกอบด้วย Bowen Hall พื้นที่จัดแสดงผลงานศิลปะที่น่าสนใจจากแกลเลอรีศิลปะจากทั้งในและต่างประเทศ Wharf Hall พื้นที่จัดแสดงผลงานการออกแบบสุดสร้างสรรค์จากสตูดิโอออกแบบและนักออกแบบอิสระที่คร่ำหวอดในวงการ Chinese Mansion พื้นที่จัดแสดงผลงานของศิลปินไทยร่วมสมัยจากทั่วประเทศ Art / Craft & Handmade Accessories พื้นที่จัดจำหน่ายแบรนด์สินค้าทำมือให้ผู้เข้าชมงานได้เลือกซื้อกลับไปเป็นของที่ระลึก และ Performance Art พื้นที่จัดการแสดงสดที่คอยสร้างความบันเทิงให้กับผู้เข้าชมงาน

แม้ว่าเทศกาลศิลปะ Mango Art Festival ในครั้งนี้จะเป็นการจัดงานครั้งแรก แต่นับได้ว่าครบเครื่องและได้รับเสียงตอบรับที่ดีทั้งจากคนในวงการศิลปะเอง และบุคคลทั่วไป Mango Art Festival คืออีกหนึ่งบทพิสูจน์ที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของศิลปินไทยที่เทียบเท่าระดับนานาชาติ และเป็นอีกหนึ่งก้าวสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนวงการศิลปะไทยให้เติบโตต่อไป

Gallery Hopping นิทรรศการห้ามพลาดปี 2021

Paradigm Traps

นิทรรศการเดี่ยวโดย Jigger Cruz ศิลปินชาวฟิลิปปินส์ผู้มีสไตล์งานโดดเด่นจากการสร้างงานแนวนามธรรม (Abstract) ที่มีพื้นผิวสามมิติบนผืนผ้าใบ โดยภัณฑารักษ์ Michela Sena ซึ่งผลงานทั้งหมดที่นำมาจัดแสดงจะเป็นผลงานภาพวาดที่ทางศิลปินได้สร้างสรรค์ขึ้นในปี 2021

จัดแสดงที่ Tang Contemporary Art,
River City Bangkok
วันที่ 25 ก.ค. 2564

เอ็ดในสิ่งที่เชื่อ

Do What You Believe

นิทรรศการเดี่ยวโดย ลำพู กันเสนาะ ศิลปินที่มีผลงานภาพวาดสีน้ำมันที่มีเอกลักษณ์และโดดเด่น เปี่ยมไปด้วยอารมณ์ขัน สะท้อนสังคม โดยนิทรรศการ 'เอ็ดในสิ่งที่เชื่อ' หรือ Do What You Believe ศิลปินตั้งใจบอกเล่าเรื่องราวของผู้คนในสังคม ที่ล้วนแล้วแต่มีความเชื่อในแบบฉบับของตนเองไม่ว่าสังคมจะให้คำนิยามของความเชื่อในบริบทใดก็ตาม

จัดแสดงที่ Central The Original Store
วันที่ 27 ก.ค. - 22 ส.ค. 2564

Apart but Together

นิทรรศการเดี่ยวโดย สุวรรณี สารคณา ศิลปินรางวัลชนะเลิศ การประกวดจิตรกรรม ยูโอบี ประจำปี 2554 ผู้ถ่ายทอดเรื่องราวความรักแสนอบอุ่นของครอบครัวผ่านปลายพู่กันและผืนผ้าใบ โดยนิทรรศการในครั้งนี้จะนำเสนอเรื่องราวในอีกแง่มุมหนึ่งของความรัก ความผูกพันระหว่างแม่และลูก

จัดแสดงที่ Number 1 Gallery
วันที่ 10 - 31 ก.ค. 2564

Individual Minds

Individual Signs

นิทรรศการที่นำเสนอโดย Willows Art Hall องค์กรไม่แสวงหากำไรที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือศิลปินไทยที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโควิด-19 โดยจะจัดแสดงผลงานให้กับเหล่าศิลปินไทยร่วมสมัยที่มีผลงานน่าสนใจเพื่อเป็นการสนับสนุนศิลปิน โดยจะหมุนเวียนจัดแสดงผลงานของศิลปินที่มีชื่อเสียงพร้อมกับศิลปินหน้าใหม่ในแต่ละเดือน ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงกันยายน

จัดแสดงที่ RCB Galleria 3,
River City Bangkok
วันที่ 25 ก.ค. - 30 ก.ย. 2564

The Spirit of the Cherry Blossom

นิทรรศการสำหรับผู้ชื่นชอบในศิลปะวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดย Lotus Arts de Vivre แปรนดเครื่องประดับและของตกแต่งบ้านระดับโลก ที่จะพาคุณไปสัมผัสกับสุนทรีย์แห่งแดนซากุระผ่านผลงานระดับมาสเตอร์พีซ อาทิ ภาพวาดหมึกของ Yuki Nishimoto จิตรกรชื่อดัง หรือชุดเกราะซามูไรที่มีตราประทับของราชวงศ์อิมพีเรียลจากศตวรรษที่ 18 รวมทั้งเครื่องประดับ และของสะสมหายาก

จัดแสดงที่ Theatre of Indulgence Gallery
วันที่ 25 ก.ค. - 12 พ.ย. 2564

ห่อหุ้ม

นิทรรศการแสดงผลงานประติมากรรม โดย อนุกุล ทังโฮสง ศิลปินผู้หลงใหลในการห่อหุ้มวัตถุ และการนำวัสดุต่างๆ เข้ามาผสมผสานกับงานประติมากรรมอย่างเช่น ยางรถยนต์ เพื่อสร้างความหมายรวมถึงการตีความใหม่ในงานศิลปะตามประสบการณ์ของผู้ชม

จัดแสดงที่ People's Gallery ห้อง P3,
หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร
วันที่ 27 ก.ค. - 1 ส.ค. 2564

5 บริษัทประมูลศิลปะระดับโลก ที่นักสะสมต้องรู้จัก

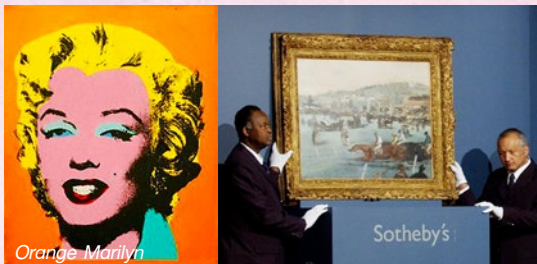
บริษัทรับจัดประมูลงานศิลปะนับเป็นองค์ประกอบสำคัญในระบบนิเวศของแวดวงศิลปะ เพราะเป็นเสมือนสื่อกลางที่นำเอาผลงานที่มีคุณค่าของศิลปินมาพบกับบรรดานักสะสมและคนรักศิลปะให้เข้าถึงและมีโอกาสครอบครองชิ้นงานที่ต้องการได้สะดวกมากขึ้น คอลัมน์ What's On ครั้งนี้จะพาคุณไปทำความรู้จักกับ 5 อันดับบริษัทประมูลศิลปะระดับโลก ตลอดจนผลงานที่น่าจดจำซึ่งทำราคาประมูลได้สูงเป็นประวัติการณ์ พร้อมกับแนวทางในการปรับตัวที่ต้องทำงานบนเงื่อนไขใหม่ของโลกยุคดิจิทัลในปัจจุบัน

Salvator Mundi

01

Sotheby's

Orange Marilyn

Sotheby's บริษัทประมูลผลงานศิลปะที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลกจากประเทศอังกฤษนี้ เป็นหนึ่งในนายหน้ารายใหญ่ที่สุดของโลกการซื้อขายงานศิลปะ เครื่องประดับ อสังหาริมทรัพย์ และของสะสมที่มียอดขายรวมกว่า 5 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2020

Sotheby's ก่อตั้งมากกว่า 277 ปี ปัจจุบันดำเนินงานผ่านการทำงานของ 80 สาขา ใน 40 ประเทศ โดยมีเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะทั่วโลก ตั้งแต่ศิลปะร่วมสมัย ศิลปะสมัยใหม่ ศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ ศิลปะจีน เครื่องประดับ และของสะสมอีกมากมาย

จากข้อมูลพบว่า Sotheby's เป็นบริษัทที่เก่าแก่ที่สุดเป็นอันดับสี่ แต่ถือเป็นบริษัทที่เก่าแก่ที่สุดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก และยังเป็นบริษัทประมูลระดับนานาชาติแห่งแรกของโลกในปี 1955 นับตั้งแต่การขยายสาขาจากลอนดอนไปยังนิวยอร์ก ทั้งยังเป็นบริษัทประมูลระดับนานาชาติแห่งแรกที่ได้เปิดสาขาในประเทศจีนเมื่อปี 2012

ขณะที่ผลงานศิลปะที่มีชื่อเสียงที่ขายได้ในมูลค่าสูงที่สุดภายใต้การจัดการประมูลของ Sotheby's ก็เช่น “Orange Marilyn” ของ Andy Warhol ซึ่งถูกประมูลไปในราคา 17,327,500 เหรียญสหรัฐ เมื่อปี 1998 และ “The Scream” ผลงานชิ้นเอกของ Edvard Munch ซึ่งถูกประมูลไปในราคาสูงถึง 119,922,500 เหรียญสหรัฐ เมื่อปี 2012 นอกจากนี้ Sotheby's ยังเพิ่งเปิดประมูลผลงานศิลปะแบบดิจิทัลไปเมื่อเดือนเมษายน โดยกวาดรายได้รวมจากการประมูลแบบ NFT ไปเบ็ดเสร็จที่ราว 16.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือกว่า 525 ล้านบาท เพื่อขยายฐานลูกค้าให้กว้างขึ้นกว่าเดิม

02

Christie's

Christie's เป็นหนึ่งในบริษัทประมูลชั้นนำของโลกที่ก่อตั้งขึ้นในปี 1766 โดย James Christie บริษัท Christie's มีการจัดงานประมูลมากกว่า 350 ครั้งต่อปี ในกว่า 80 หมวดหมู่ของชิ้นงานที่ประมูล รวมถึงงานศิลปะ เครื่องประดับ ภาพถ่ายของสะสม ปัจจุบันมีสาขากระจายอยู่ในหลายเมืองทั่วโลกใน 46 ประเทศ อาทิ ลอนดอน นิวยอร์ก ปารีส เจนีวา มิลาน อัมสเตอร์ดัม ดูไบ ซูริก ฮองกง เซี่ยงไฮ้ และกรุงเทพฯ ทั้งยังมีการขยายตลาดไปยังกลุ่มประเทศที่ตลาดศิลปะกำลังเติบโต เช่น รัสเซีย จีน อินเดีย และสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ โดยในปี 2020 Christie's มีรายได้รวมจากการเปิดประมูลสูงถึง 4.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ที่ผ่านมา Christie's เคยจัดการประมูลที่นับได้ว่าเป็นการประมูลครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ และเป็นทีกล่าวถึงกันอย่างมากมาย เช่น การประมูลรูปภาพของพระราชวังแฮมิลตัน (Hamilton) ในปี 1882 รวมถึงการประมูลภาพ “Salvator Mundi” ของ Leonardo da Vinci ที่ได้รับการบันทึกสถิติว่าเป็นการประมูลงานศิลปะที่มีมูลค่าสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ ด้วยมูลค่าถึง 450.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

Berlin Barack, Room 1

Brillo Soap Pads Box

03 Philips

Philips หนึ่งในบริษัทประมูลชั้นนำของโลก รองจาก Sotheby's และ Christie's ก่อตั้งโดย Harry Philips ในปี 1796 ที่ย่านเวสต์มินสเตอร์กลางกรุงลอนดอน ที่เน้นไปที่ การประมูลสำหรับผู้ที่มีนิยมชมชอบในงานศิลปะสมัยใหม่ (Modern Art) ศิลปะยุคหลังสงคราม (Post-War Art) ศิลปะร่วมสมัย (Contemporary Art) และศิลปะอเมริกัน และละตินอเมริกัน นอกจากนี้ก็ยังมีการจัดประมูลข้าวของ เครื่องใช้มีค่าอย่างเช่นนาฬิกา อัญมณี และงานออกแบบ อีกจำนวนมาก

โดยหนึ่งในการจัดประมูลที่เป็นที่จับตามองของ Philips ก็คือการประมูลงาน “Brillo Soap Pads Box” ผลงานของ ศิลปินชื่อดังอย่าง Andy Warhol โดยผลงานนี้นับเป็นผลงาน ชิ้นแรกจากซีรีส์ชื่อดังของ Warhol ในทศวรรษที่ 1960 ที่เขา พยายามทำลายเส้นแบ่งระหว่างสินค้าบริโภค (Mass Product) กับศิลปะ โดย “Brillo Soap Pads Box” หมายเลข 16 ถูก ประมูลด้วยมูลค่าสูงถึง 842,500 เหรียญสหรัฐ และในปี 2018 Phillips ก็ประสบความสำเร็จสูงสุดในการจัดประมูลด้วย ยอดขายทั่วโลกกว่า 916 ล้านเหรียญสหรัฐ

ล่าสุด Philips ยังได้จัดการประมูลผลงานศิลปะของ Banksy ศิลปินสตรีทชื่อดังที่จะเปิดรับสกุลเงินคริปโตฯ อย่าง Bitcoin (BTC) และ Ethereum (ETH) เป็นวิธีการชำระเงิน ในการประมูลนี้ด้วย เพื่อเปิดตลาดไปยังผู้ซื้อใหม่ๆ และอาจ ทำให้ภาพวาดมีราคาที่สูงขึ้นอีกด้วย

04

Poly Auction

Poly Auction Limited หรือ Poly Auction Hong Kong เป็น บริษัทผู้ให้บริการด้านการประมูลที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2012 โดย Poly Culture Group Corp. Ltd. แม้จะมีระยะเวลาการดำเนินงานไม่นาน เท่ากับคู่แข่งทางธุรกิจ แต่ Poly Auction กลับมีชื่อเสียงอย่างมาก ในฮ่องกงและภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รวมถึงประเทศแถบเอเชียที่ถือเป็นหนึ่งในตลาดศิลปะที่ใหญ่ที่สุดในปัจจุบัน

Poly Auction มีการจัดประมูลงานศิลปะหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ศิลปะสมัยใหม่ (Modern Art) ศิลปะร่วมสมัย (Contemporary Art) ศิลปะจีน ภาพเขียนอักษรจีน และเครื่องลายครามจีน

ล่าสุดเมื่อต้นปี 2021 ที่ผ่านมา ทาง Poly Auction ได้จัดงาน ประมูล Poly Auction Hong Kong Spring Auctions 2021 ซึ่งมี ผลงานที่โดดเด่นในการนำมาประมูลคือ “Berlin Barack, Room 1” ของศิลปินชาวญี่ปุ่นชื่อดังอย่าง Yoshitomo Nara ซึ่งสามารถปิด ราคาประมูลได้ในมูลค่าสูงถึง 120 ล้านเหรียญฮ่องกง หรือราว 15,460,958 เหรียญสหรัฐ

Pine and Cypress

05

China Guardian

China Guardian ก่อตั้งขึ้นในปี 1993 โดยถือเป็นบริษัทประมูล แห่งแรกๆ ที่เชี่ยวชาญในการขายงานศิลปะจีนทุกประเภท โดยเฉพาะ การประมูลภาพเขียนพู่กันจีนที่มีเอกลักษณ์ รวมถึงศิลปะจีน ภาพเขียน อักษรจีน ภาพเขียนสีน้ำมัน ประติมากรรมจีน และเครื่องประดับที่มี มูลค่าสูง

หนึ่งในผลงานศิลปะชื่อดังที่ถูกจัดประมูลโดย China Guardian ซึ่งนับเป็นการสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้แก่วงการศิลปะจีนก็คือ ผลงาน “Pine and Cypress” ของศิลปินจีนระดับปรมาจารย์ Qi Baishi ซึ่งเป็นภาพนกเหยี่ยวที่เกาะอยู่บนกิ่งไม้สน พร้อมคำกลอนที่ถอด ความหมายได้ว่า “ชีวิตอันยืนยาว โลกที่สงบสุข” โดยภาพวาดดังกล่าว ถูกประมูลไปในมูลค่าสูงกว่า 65 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งนับว่าสูงเป็น ประวัติการณ์ของภาพเขียนอักษรจีนร่วมสมัย

Art Ecosystem

นิเวศของศิลปะ...แรงขับเคลื่อนของธุรกิจศิลป์

ปัจจุบันวงการศิลปะทั้งในและต่างประเทศต่างเติบโต มีพัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวมากขึ้นตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลักดันให้อุตสาหกรรมศิลปะก้าวไปข้างหน้าอย่างเข้มแข็งนั้นจะต้องคำนึงถึงภาพรวมของนิเวศของศิลปะทั้งระบบ หากมองเพียงผิวเผินธุรกิจศิลป์อาจจะดูเรียบง่ายเพียงแค่ศิลปินสร้างสรรค์ผลงาน จัดแสดงผลงาน และขายผลงานเท่านั้น แต่แท้จริงแล้วการเติบโตของธุรกิจศิลป์มีความเกี่ยวข้องกับผู้คนหรือองค์กรหลายฝ่ายที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายจนเกิดเป็นนิเวศของศิลปะที่มีความซับซ้อนต่อสังคม คอลัมน์ Art Track ฉบับนี้จะพาคุณไปรู้จักว่าใครบ้างที่อยู่ในระบบนิเวศแห่งศิลป์นี้

ที่มา: artplusmarketing.com

ภาพ: Igor Miske, Yeonhee, Luke Paris และ Jonathan Borba / unsplash

12th UOB Painting of the Year

Of Imagination and Ingenuity

สร้างแรงบันดาลใจผ่านผลงานของคุณ

ขอเชิญศิลปินเข้าร่วม **การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ประจำปี 2564**

ก้าวสู่เวทีระดับอาเซียน ชิงเงินรางวัลรวม 1,680,000 บาท พร้อมโอกาสได้รับคัดเลือก
เข้าร่วมโครงการศิลปินในพำนักร ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชีย ฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น

เปิดกว้างสำหรับศิลปินใหม่หรือสมัครเล่น และศิลปินอาชีพ โดยไม่จำกัดอายุ
ไม่จำกัดหัวข้อ และไม่จำกัดเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม*

ส่งผลงานเข้าร่วมการประกวดได้อย่างสะดวกและปลอดภัยผ่านระบบ E-Submission
ทาง www.uob.co.th/poy หรือสแกน QR Code ด้านล่างนี้

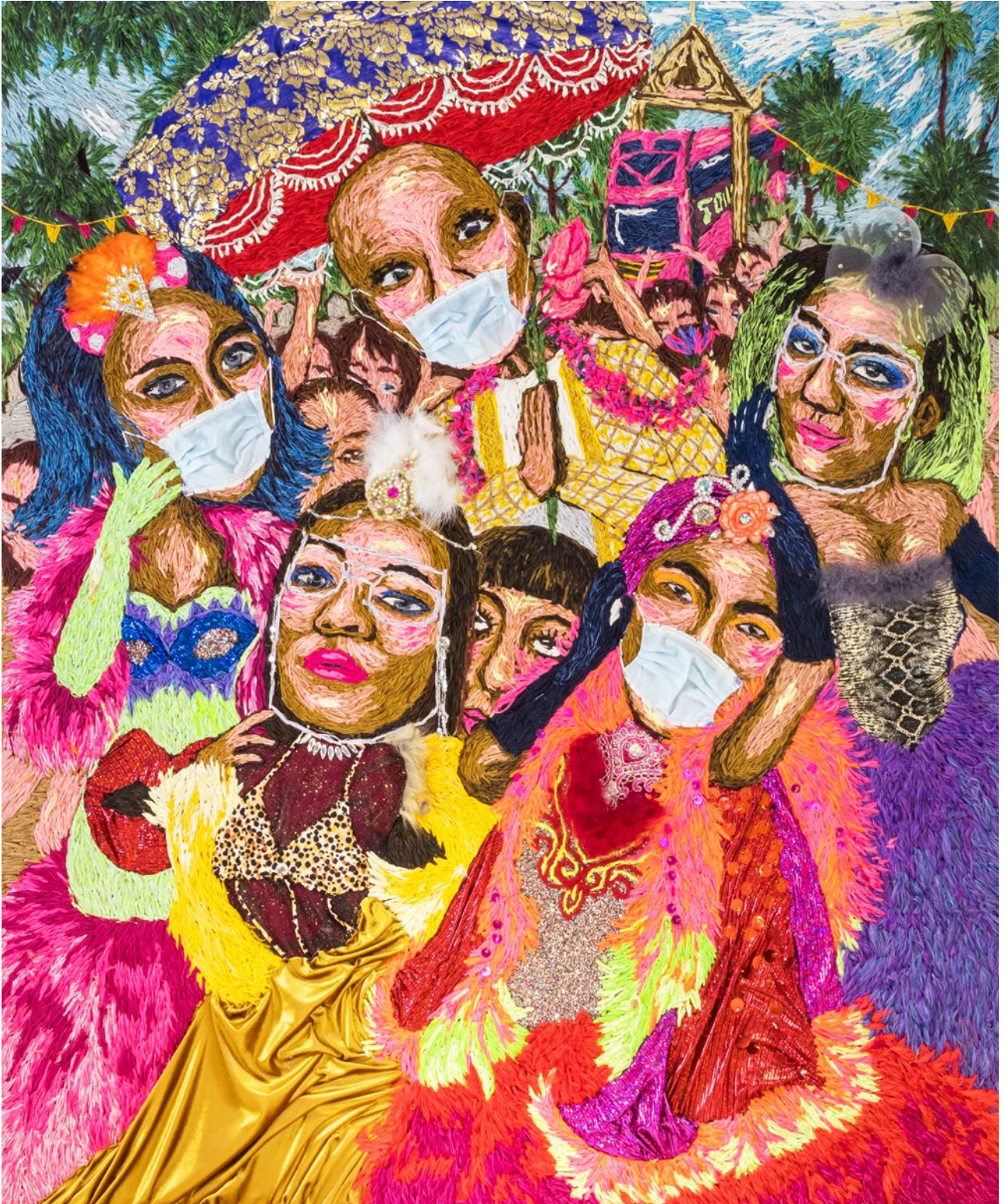
เปิดรับผลงานวันที่ 29 เมษายน – 15 สิงหาคม 2564

ประกาศรางวัลวันที่ 5 ตุลาคม 2564 ณ หอศิลป์กรุงเทพฯ

รายละเอียดเพิ่มเติม www.uob.co.th/poy

โทร. 0 2343 4977, 0 2343 4964 | อีเมล: poy@uob.co.th

Follow us on: UOB.th UOB.th

สี่สิบขวบจนแห่มาคในยุคโควิด-19

โดย ธนพล ดาทุมมา

ศิลปินรางวัลชนะเลิศ ประเภทศิลปินใหม่หรือสมัครเล่น

การประกวดจิตรกรรมยูโอบี ครั้งที่ 11 (ปี 2563)